

3 ПОДІЙ ТИЖНЯ

По висадженню в Гамбургу нелегальних жидівських емігрантів до Палестини на кораблі „Егзодус“, британська влада перепровадила слідство. На підставі його виходить, що Москва грала велику роль в пересилці до Палестини жидівських терористів. Москалі вивозять жидів на власних кораблях з балтійських портів або далматинських і на відкритім морі переладуюють їх на кораблі, що йдуть до Палестини.

25 листопаду має відбутися в Лондоні нарада міністрів закордонних справ в справі мирного договору з Німеччиною.

Представники 16 європейських держав, на нараді в Парижі з приводу плану Маршала, означили на суму 22.440 мільонів доларів висновок фінансової допомоги, потрібної Західній Європі для її економічної відбудови. Відповідь представників Європи Америці підкреслює галузь потребу допомоги.

За відомостями „Нью-Йорк Таймс“ росіяни збільшують свої збройні сили в Німеччині, пригтовляючись до нового стану річей, що може витворитися по листопадовій конференції в Лондоні.

По страті провідника болгарської опозиції проти комунізму, ген. Петкова, мають большевики „злікувати“ також провідника селянської партії Румунії Маніва. Ко-

медія судового процесу має невдоволення відбутися в Букарешті.

В протестаційній поті до югословянського уряду, американський посол домагається заперестання з югословянської сторони висилки „ультиматив“ в справі зміни границі між Триестом і Югославією. Подібна практика — підкреслює посол — „с недвичайно небезпечна і може викликати інциденти, що провадять до дуже поважних наслідків“.

Відповідь Америки на звіт Комітету економічної кооперації є приязна, але резервована. Треба припускати, що звіт не повний відповідає сподіванкам Америки. Америка бажалаби мати загальний вплив реконструкції Європи, не для кожної країни окремо. В Америці дуже занепокоєні також прискореним темпом кризи в Італії і в Франції.

По ратифікації мирного договору з Угорщиною, російський ген. Свиридов, голова союзницької контрольної комісії в Угорщині, разом з своїм штабом покидає Будапешт. Лише коло 10.000 рос. військ підген. Курасовим у Відні, залишаються на території Угорщини. Угорські комуністи, які — в повній диспропорції до своєї сили — захопили політичний провід в країні, дуже занепокоєні відходом свого російського протектора.

БОГОСЛУЖЕННЯ для інтернованих вояків УПА

Кореспондент газети „Укр. Трибуна“ пише:

Вояки, що перейшли недавно на територію американської окупаційної зони Німеччини, інтерновані в казарми. Між ними є 17 легко ранених. Між інтернованими є багато молодих юнаків, що в продовж 2-ох років були в боях. Всяка зустріч з інтернованими вояками заборонена. По довгих заходах вдалося тільки одержати дозвіл священникові служити для них Службу Божу та говорити проповідь, але тільки релігійного змісту. Зате не дозволено священникові з ними

говорити, ні навіть сповідати їх. Інтерновані білці влаштували гарний престіл та прикрасили його українськими скатертями і рушниками. Під час Богослужби гарно співав хор інтернованих вояків, яким диригував старшина УПА — сотенний. Під час читання Євангелії старшини тримали свічки. Після Служби Божої інтерновані вояки відспівали „на струнко“ пісню „Боже Великий, Творче Всесильний“ та пісню „О спомогай нас“. Всі тримаються добре, хоч видно виснаження на їхніх обличчях. Дальша їхня доля не вяснена.

В БОРОТБІ ЗА СВОБОДУ

ВІДДІЛ УПА В БАВАРІЇ

Після того, як відділ УПА віддався в руки американської армії на кордоні Баварії, констебюлері відвезли всіх українських партизан до Пассава, де їх розбріли. Група складалася з 36 чоловіків, між якими є чотири старшини. Старшини партизанської групи відставили американці покищо до американського старшинського дому в Пассава, де вони перебували до понеділка, 15 вересня. Стрільців-партизан відразу відіслано до табору в Дегендорфі, куди кілька днів пізніше були відіслані теж і старшини. Стрільці партизанської групи походять переважно з Самбірщини та Переміщини, старшини — зі Львова, Городенки, Самбора і Дрогобича. Між старшинами — два легко ранені.

В Пассава з місця зорганізовано допомогову акцію для всіх 36 чоловік і вже вдалося нашим громадянам обділити своїх братів найкращими речами, як сорочки, рушники, хустинки, цигарки тощо.

36 чоловік — це рештки більшого відділу, що рахував понад 160 людей. По дорозі — більшість вгинула в боях, важко ранені відбирали собі життя самі. Цей відділ оперував головню на українських землях по цей бік лінії Керзона, що сьогодні опинилася під Поль-

цією. На Рідних Землях важко було вже даліше втриматись, бо майже всі села там спалені, населення вивезене. Під час походу на захід — населення по різному ставилось до українських партизан: прихильно, байдуже та егоїстично-вороже. В деяких околицях приходилося партизанам харчуватись виключно сирію картоплею.

Старшини УПА — це молоді й інтелігентні люди, переважно з вищою освітою. Вони в різних одностроях, зброя в них була советська. На їхню просьбу американці залишили їм їхні пояси.

Перехід баварського кордону першою групою УПА викликав велике зацікавлення серед німецького громадянства, як також між закордонними журналістами, акредитованими в Німеччині, які особисто намагаються в Пассава довідатись про подробиці. Але представників преси до українських партизан покищо не допускають. Ніхто з партизанської групи не подає свого прізвища. Щоб відвідати їх у Дегендорфі, треба дозволу вищих американських властей.

Зорганізована допомогова акція в Пассава для українських партизан, що віддалились в Баварії американській армії, — не перестасе діяти.

ЗА ПРАВО АЗИЛЮ для членів Укр. Повстанчої Армії

У зв'язку з останніми повідомленнями про намагання поодиноких загонів Української Повстанської Армії пробитися в американські зони Австрії та Німеччини, зокрема у зв'язку з недавнім повідомленням „Нью-Йорк Таймс“ з Мюнхену про інтернування американцями 36 членів УПА, які пробілися з України в Баварію. Український Конгресовий Комітет вживав відповідних заходів, з метою своєчасно забезпечити цим ук-

раїнцям право американського азилю. УКК, між іншим, звернувся з окремою телеграмою до Військового Департаменту у Вашингтоні й до американського військового губернатора в Німеччині ген. Л. Д. Клея, прохаючи „залевнити традиційне американське право азилю цим та іншим оборонцям української національної свободи і демократії. Апель підписав головний Українського Конгресового Комітету Степан Шумейко.

Алярм в американській смузі

З Франкфурту доносять: „і жовтня заряджено алярм на границі Чехії і американської смуги Німеччини в зв'язку з чутками, що 6.000 озброєних членів Української Повстанчої Армії збігається до американської смуги. В Гофі і Арибергу

пущено в рух сирени. Сотки німецьких поліцаїв відкомандеровані на пограниччя. На підставі офіційних вісток українські партизани, йдуть до Німеччини зосереджують ся коло чеського прикордонного міста Аші.

На теми тижня

НЕ ХЛИБОМ ЄДИНИМ...

Питання економічної відбудови Європи стає чим раз ostrішим. Франція та Італія, мов з потопуючого корабля, лунають крики про поміч. Громадська думка в Англії в Америці стверджує, що коли Захід хоче вратувати ті країни перед марою комунізму, мусить дати їм хліба.

Не перечимо, що економічна руїна Європи багато спричиняється до щирення анархії й комунізму, але чи та руїна є причиною зросту комуністичної доктрини? Навпевно, що ні! Комунізм поширився і виріс на поважну загрозу національного життя напр. у Франції не тепер, а в часі між двома війнами. Власне, по Версальським мирі коли Франція, п'яна перемогою над історичним ворогом, від нього дала відбудови свого життя мала дістати мільярди франків, — як раз в той час потихеньку та полегеньку почалася в республіці та кертича робота комуністів (і партії Блюма), яка відкопувала всі моральні духові основи, на яких спочивала могутність Франції і яким вона завдячувала свою перемогу у першій війні. Були це привязання і любов до отчизни, до слави, замилювання до вост-ного мистецтва, працьовитість пересічного француза, його стремління покладатися в усім на себе, нарешті ще не зовсім розхитана релігійність.

Уперта пропаганда комунізму, партії Блюма, „лівого Блюма“, радикалів, поволі нищили ті духові цінності, прищеплюючи французам вузький, особистий і класовий его-

їзм, погорду або байдужість до релігії, до так зв. „мільтиризму“, жадоби вигідного життя (месчипираці і більше винагородження) класову ненависть до всіх, хто мав хоч о сто франків більше доходу ніж він, нехтування воєнної обороною країни, погорду до таких моральних чи духових цінностей як особиста честь і пр. Ось ця пропаганда Торресів, Блюмів і Геррік — здемобілізувала Францію духово і зробила її легкою жертвою гітлерівської інвазії, а тепер комунізму.

В Італії був сильний комунізм ще перед фашизмом, коли не було таке зле економічне положення країни, що виїшла щойно з переможної війни.

В Росії большевизм, як відомо, почався і зріс в поважну силу, яка уможливила йому захопити владу, за царювання Миколи II., найбільш ліберального з царів, і за якого — як про це читасмо напр. в книзі Кравченка, економічне положення народу було безперечно ліпше ніж тепер. Отже, головні причини большевизму — не економічної природи, лише духової, ментальної, психологічної. І ширять цю ідею большевизму не так люди з маси, як переважно інтелігентна верхівка, як ідеї французької революції ширили знужені світом дюки і маркизи, здегенерована тодішня провідна верства.

Так є і тепер. Оздоровити Європу економічно можна лише, оздоровивши її політично і духово. Мусить на чолі кожної європейської

нації стати така провідна верства, що до комунізму та його ідеї відчувала би таку саму ненависть і таке саме бажання її знищити, як подібну ненависть до протикомуністичного світу і бажання його знищити мають большевики. Мусять знайтися люди в проводі нації, які — в родині, в церкві, в особистім, суспільнім і політичнім, в парламентарнім житті, в пресі, в фільмовій індустрії, в партійнім житті, проводилаб таку саму консерсептну, неблагану і безкомпромісову боротьбу з доктринною комунізму, яку з своїми противниками проводить комунізм. Мусить витворитися атмосфера серед загалу, колиб кожний з нього на всякій замах, на всякій гест комунізму в пресі, в парламенті, в кіно, в приватнім житті, відруково реагував би так як реагував би кожний з віруючих, колиб наприклад хтось в шапці увійшов до церкви. Так як до віри і церкви, мусимо бути привязані до всіх своїх соціальних, політичних, родинних і духових цінностей, яким загрожує комунізм. Коли це станеться большевизм перестане бути страшним...

Ну, і ще одне „претерео цензео“: ніяка боротьба за економічну, політичну чи духову відбудову Європи не дасть бажаних наслідків коли над Ельбою і над Середземним морем буде існувати комуністична держава. Проблема ратунку Європи не буде розвязана доки Росія не увійде в свої етнографічні границі, границі першого Романова. Д.

Our English Column

UKRAINIAN ANALYSIS

The European and American press reports of an advance of the detachments of the Ukrainian Partisan Army through Poland, Czechoslovakia and Austria to Bavaria.

The world opinion did not pay much attention neither to the struggle of Ukrainian people for its own and Europe's freedom, nor even to the existence of this people. After the Russian Revolution in 1917, the victorious Entente sustained against the Bolsheviks the ghosts of the dead Tsarist Empire, the Generals Donikin and Wrangel (who fought also against the Ukraine), although the only real anti-bolshevik power in the East Europe was the fighting people of the Ukraine.

During the war 1941, the Western Democracies sustained the red Tsarism in that country. But the facts did not fail to prove that the deciding political factor in the Ukraine was its people: reluctant to defend Russia, Ukrainian soldiers of the Red Army put down the arms by millions, causing the catastrophic retreat of the Bolsheviks and the loss of the Ukraine by them. In 1941-43 Hitler, too, took no notice of the existence of the Ukrainian people in the Ukraine, nor of its political aspirations and the result was that the Ukrainian "Maquis" contributed a great deal to his defeat.

Will the permanent guerilla in the Ukraine open the eyes of the East on the real situation in the East of Europe?

Very interesting remarks on this question was made by W. Lithgow Scot in his "Relations" of his travels in the East 1624. He reported that 80 boats of the Ukrainian Cossacks entered at that time the Bosphorus. "This few boats—he writes—having first made great spoyle lay the whole day until sunset, searing and braving the great and fearful City of the world, and all the force it could make and departed with their booty, with Colours speed, unsought and almost un resisted." And he adds: "This small action and bold attempt to affront so great an Empire, hath made a strange discovery; how much under the reputation, the terror and stength of this state now is."

Should not the 5 years long activity of UPA deliver to the West a similar "strange discovery"? W. Lithgow Scot says: "Phillip of Macedonia had never projected nor his son Alexander ever adventured with so small forces the huge enterprises of subduing the Eastern Empire, if they had not discovered the effeminate and faint courage of the Asiatics, by the admirable retreat of Xenophon..." "Seape res maxime ex parvis principis orientur." Melancholically adds W. Lithgow, that it was the fortune of the Sultans "into this day, to have blind enemies."

How is it with the enemies of the red Sultans today? And what do they think of the Ukrainian resistance movement? D.

У ВИДАВНИЦТВІ ОСНОВА
можна набути такі книжки

1. Всеволод Листвич: Галія — оповідання про боротьбу УПА — стор. 50, ціна 1 ш. 9 п.
2. О. Данський: Хочу жити — образці з німецьких конц. таборів — стор. 163, ціна 5 ш.
3. А. Чайковський: За сестрою — історичне оповідання — стор. 68, ціна 2 ш. 6 п.
4. Перші кроки — підручник до науки англ. мови — ціна 2 ш. 6 п.
5. Іван Багряний: Тигролови — роман том I — стор. 168, ціна 4 ш. 3 п.
6. Іван Багряний: Тигролови — роман том II — стор. 138, ціна 4 ш. 3 п.
7. Діан Гоньал Мукерджи: Пригоди хороброго голуба — оповідання з індійського життя — стор. 93, ціна 4 ш.
8. Петро Волин'як: Земля кличе — оповідання — стор. 62, ціна 2 ш.
9. Петро Волин'як: Під кизгуртом — оповідання — стор. 48, ціна 1 ш. 6 п.
10. Федір Дудко: Чорторій — роман — стор. 206, ціна 5 ш.
11. Федір Дудко: Отаман Крук — оповідання — стор. 97, ціна 2 ш. 6 п.
12. В. Гайдарівський: Ще одне коханя — повість — стор. 134, ціна 5 ш.
13. Юрій Ліпа: Кіаготчик - оповідання — стор. 58, ціна 2 ш. 6 п.
14. Іван Смолий: Дічина з Вінниці — оповідання — стор. 94, 2 ш. 6 п.
15. Юрко Степовий: Син Закарпаття — стор. 34, ціна 1 ш. 6 п.
16. Михайло Коцюбинський: — Тілі забутих предків — стор. 64, ціна 2 ш. 6 п.
17. А. Каченко: Зруйноване гніздо — історичне оповідання — стор. 164, ціна 4 ш.
18. Володимир Гай: Мандрівка в безвість — фантастична повість — ілюстр. ціна 4 ш.
19. Григорій Косинка: В житях — оповідання — стор. 62, ціна 2 ш. 6 п.
20. Степан Підкова: Сміх на дозвіллі — гуморески стор. 64, ціна 1 ш. 6 п.
21. Василь Чапленко: Любов та інші оповідання — стор. 30, ціна 1 ш. 6 п.
22. Іван Франко: Захар Беркут — історична повість — стор. 158, ціна 5 ш.
23. Хорс — красне письменство та мистецтво — стор. 192, ціна 6 ш.
24. Володимир Січинський: Чужинці про Україну — стор. 118, ціна 4 ш.
25. Збірник „МУР“ ч. III — стор. 64, ціна 5 ш.

На пошту переписку належить доплатити 3 пенс за кожну книжку.

В нудці англійської мови допоможе Вам книжка
ПЕРШІ КРОКИ

Підручник до науки англійської мови. Підручник написаний, обіймає найважливіші правила англ. граматики, слова та корисні висловлення. Ціна книжки 2 шл. й 6 пенс., з поштовою перепискою — 2 шл. й 9 пенс. Замовляти у Видавництві ОСНОВА.

Прес-фонд „Укр. Клича“

На Прес-Фонд „Українського Клича“ зложили:
Самоос., Гурток „Вікторія Камп“ — 10 шл. і В. Наполеонів 2 шл. 6 пенс.
Жертводавцям щиро дякуємо.

ПОШУКУВАННЯ

Марину КРАСІЙ з с. Лука пов. Бучач шукає на адресу: М. РYPA, 98 P.R.C., Cumbock, Ayrshire, Scotland.

Земляки з с. Улягівка і з околиць, відгукніться на адресу: M. RYPA, 98 P.R.C., Cumbock, Ayrshire, Scotland.

Агафію КРЮКОВСЬКУ з с. Річці, яка працювала в Німеччині коло Зоюску, шукає Катерина Бацій.

ОСОБИСТЕ

Хто з українців має охоту перепишувати з молодим емігрантом? Листи прошу слати до Адм. „УК“ під „Васил“.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Великій Британії
Редагує: Колегія. Видає: Видавництво ОСНОВА.

Умови передплати: На рік — 1 фунт 2 шилінги, на пів року — 11 шилінгів, на три місяці — 6 шилінгів, Поодинокое число — 6 пенс.

Ціна оголошень: 1 шил. на одну шпальту 1 фунт 10 шилінгів. Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенс за ряд.

Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD., 3a, Frederick News, Kierstow Street, London, S.W.1

Printed by Corinthian Press, 3a, Fredrick News, Kinnerton Street, S.W. and Published by Osnova Publishing Co., Ltd., of same address (temporary).

Комунізм і селянство

У всіх країнах, окупованих російським військом, іде вигнаний селянських партій: Миколайчик в Польщі, Петкова в Болгарії, Маніва — в Румунії, так само в Угорщині. Мусить тому бути якась загальна причина. І вона дійсно є, це винищення ідегідно з „генеральною лінією“ компартії. Щоби довідатися, яка причина, чому вона така, а не інша, треба лиш завдати собі труда перечитати старі промови і статті „генерального вождя народів“. Там все докладно давно було сказано, як зерно в колосі, докладно побачите контури теперішньої просянської політики большевизму.

В 1923 р. в „Правді“ писав Сталін, що головною причиною невдачі революції 1848 р. у Франції, крім невдачі паризької Комуністичної була головно „опозиція селянства“ до тих революцій. На з’їзді партії, в 1923 р., він ж казав що вічною небезпечкою „диктатури пролетаріату“ — „розрив“ між пролетаріатом і селянством“, іншими словами між селянством і компартією. А на з’їзді в 1921 червоний „фюрер“ виявляв, що „селянство пересякає націоналістичними забобонами“ та що між ним і компартією авше можливі „національні коніунктури“, особливо між компартією і селянством неросійських народів, в першу чергу українським; казав, що „національний шир“ буде в російській імперії корше, аж буде встановлена диктатура пролетаріату“, цебо — парті, яка й верховодитиме ворожнечу комунізму селом.

Нарешті в промові на югословняцькій комісії Комінтернської Егзекутиви в 1923 р., Сталін ще ясніше заявив: „не підлягає жодним умовам, що селянське питання тановить базу і суть національного дитання. Це й пояснює факт, що селяни складають основну масу національних рухів, що без селянської армії нема і не може бути мотнього національного руху“.

Перекладаючи оті заяви з комуністичної мови на мову зрозумілу, треба сказати, що п р и ч и н и воженчі компарті до селянства та і: 1) що зломіж всіх верств сусільства, селянство найбільш приязане до своєї землі, до її традицій, до ідеї приватної власності, до віри й церкви; 2) яко таке, селянство всюди є основною підставою національних рухів, цебо рухів звернених проти всяких зайд, тим числі і комуністичних, 3) що селянство ще не втратило ні фізичної сили, ні бойового духа, так безпечного для імперіалістичних

наслідників. Це все знали і знають большевики. Про неж мали вошпагоду перекопатися на Україні, особливо в 1917—21рр. і потім, а нарешті в 1939—47. І українська регулярна армія і повстанчий рух в перші роки революції, і УПА терпер — складалась в своїй масі з селян. Це є та страшна сила, якої боїться комунізм, яка головно висітупас і проти соціального і проти політичного рабства нації, — яке несе з собою комуністичний імперіалізм.

Ось звідки йшла протиселянська політика большевизму на Україні, ось звідки пішла протиселянська політика Росії проти селянських партій і проти селянства в окупованих землях Європи в 1939—1947 р. Треба щоб політичні провідники селянства в Європі так само ясно, як комуністи, зрозуміли, що між політичною, національною, соціальною і релігійною Правдою села і брехнею комунізму нема компромісу і не може бути.

P. O.

З НАДІСЛАННИХ СТАТЕЙ

За українське друковане слово

Ніколи не відчувалося в нашому сусільстві такої певної потреби свого друкованого слова, яку відчувала наша еміграція в Англії, яка то країна не мала досі у себе напливового елемента, та з якою культурою і звичаями ми, нові емігранти, так мало ще обізнані.

Вже в переходових таборах відчувався брак української преси, яка інформувала нас про події в Краю, про бої УПАармії, про цілі і завдання нашого культурного життя в Англії та про життя і звичаї місцевого населення.

Ми знаємо, що тільки сумлінною працею, чесною поведінкою, високим моральним освідченням і свідністю самого себе доведемо ми чужинцям, що ми не ті ДЦІ, про яких ще допедавна говорили, нібито „вони не хочуть вертатися до дому тому, що бояться праці“, що ми не ті, про яких кричать, що вони фашисти, гітлерівські наймити, що павлаки, ми працюватимемо висококультурний парід, який вже сотні років веде невпинну боротьбу за

своє визволення. Тут ми мусимо мати нашу пресу, яка стоялаб дійсно на службі народу, едпалаб нас в неподолану силу, давалаб вказівки, трималаб нас в тіснім звязку з Краєм і відкидалаб всі накісли на нас

Видавництво „ОСНОВА“, своєчасно стало на правильний шлях, видаючи так дуже потрібний у В. Британії український тижневик, який інформує нас про події в Краю, про нашу визвольну боротьбу, про світові події та про наше життя на чужині.

Вже першим своїм числом „Український Клич“ повністю оправдав свою появу не тільки серед українського сусільства, а й перед англійцями, які, дістанучи його від нас, дуже радо читають присвячені їм статті про Україну. Таким чином „Український Клич“, зближує нас з англійським населенням. Помагаючи у його розбудові, ми віримо, що цей наш часопис стане нашим дороговказом, моральним помічником та дорадником українського сусільства. М. Штунь.

УПА—ЗАХІД в поході на ЗАХІД

Від кількох тижнів преса цілого світа переноняла коротшими і довшими, вірними і менш вірними відомостями про марш частин Української Повстанчої Армії через Словаччину в напрямі на австрійський кордон із правдоподібною метою пробитися поза совєтську сферу впливів, до країн, де воля встали не заховала свій правдивий зміст. Про це свідчилиб безнастанне просування повстанських відділів на захід, про це свідчилиб повідомлення, що деяка кількість повстанців вже перебилася на американську зону Німеччини. Цей час очевидно йдеться про частини УПАармії, про які в бойових комунікатах говорилося, що вони творять т. зв. УПА—Захід, цебо частини армії, яка боролася головним чином на західних окраїнах нашої землі. Мотиви, які спричинили рішення Головної Команди УПА видати такий саме приказ, наразі окутані таємницею. Але причиною була напевно не тільки офензива трьох армій проти повстанців, яка тривас вже кілька місяців і ніякого рішального успіху для наступаючих трьох держав не принесла, мимо того, що остаточно ліквідацію повстанців кількакратно вони зановідала. В останній частині польська влада переслала майже всіх цивільних українців зі своїх східних теренів далеко на захід. Українське населення під жорстоким примусом мусіло покинути споконкрітську землю і тим самим

положення на тих землях основно змінилось.

Українська Повстанча Армія повстала в умовах страшної гітлерівської окупації — повстала, як маніфестація спротиву проти гітлерівського варварства, як льогічне продовження багатолітніх змагань українського народу, як перемниця великих традицій батьків нашіх. І пятиялітня її історія докажує, що ці завдання свої вона сповнила гідно і чесно, що не схилила своїх бойових прапорів. УПА, про якої існування ще так недавно ніхто не знав, а як багато (і то не тільки чужих!) не хотіло знати, стоїть сьогодні перед брамами свобідного світу.

Приносить вола у Західний Світ не тільки подих Рідної Землі, не тільки легенду про героїзм українського народу, не тільки жахливе свідощтво про Голгофту Європи, але й вість про недалеке воскресення.

Мак Ніл, британський міністр, заявив перед кількома днями, під бурхливим огнєски Загального Зібрання Об’єднаних Націй:

— Ми ще не забули, що тоді, коли німецькі літаки бомбардували Англію, ідуци на совєтській бензині, тоді саме Вінстон Черчилль, якого пан Вишинський так незручно порівняв з Гітлером, ходив по улицах Лондону і керував війною проти Німеччини. А чи ж ще недавно не повпнили сторінки світової преси повідомленнями про УПА

називаючи її за відомими східно—„демократичними“ рецентами „бандами“ й „фашистами?“ А сьогодні вже навіть малій дитині на світі відомо, що такого тоталітарного режиму, як совєтський режим не було ще в історії світа, і що гітлеризм, це була тільки фотокопія сталінської „демократії“. І ми певні, що можемо сміло ствердити перед лицем цілого світа: так, панове, тоді, як ви цілувалися ще із сталінами і молотовими, які, як це ви вже гаразд знали, ще так недавно доставляли своєму спільникові Гітлерові бензину (а чи тільки бензину?), щоб мав чим вас саме нищити, тоді вже український народ боронив zagrożених ідеалів свободи, тоді вже український народ віддавав найвищу жертву на вівраті правди.

Як зустрінє світ героїв українського народу — коли вони дійсно пробиваються до нього — це не знаємо. Але ми зустрінемо їх так, як український парід зустрічати своїх героїв вміє. І думаємо, що найкращим привітом для них, які в братерській єдності перетрищали п’ять літ людських змагань, буде, коли такою єдиненою, братерською ланкою їх привітас українська еміграція.

Василь Шаварський.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ „УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Присднуйте передплатників!

Голосіться на кольпортерів!

3 ПОДІЙ ТИЖНЯ

По висадженню в Гамбургу не-легальних жидівських емігрантів до Палестини на кораблі „Егзодус“, британська влада перепроводила слідство. На підставі його виходить, що Москва грала велику роль в пересилці до Палестини жидівських терористів. Москалі вивозять жидів на власних кораблях з балтійських портів або далматинських і на відкритім морі переладуюють їх на кораблі, що йдуть до Палестини.

25 листопаду має відбутися в Лондоні нарада міністрів закордонних справ в справі мирного договору з Німеччиною.

Представники 16 європейських держав, на нараді в Парижі з приводу плану Маршала, означили на суму 22.440 мільонів доларів високість фінансової допомоги, потрібної Західній Європі для її економічної відбудови. Відповідь представників Європи Америки підкреслює наглу потребу помочі.

За відомостями „Нью-Йорк Таймс“ росіяни збільшують свої збройні сили в Німеччині, пригтовляючись до нового стану річей, що може витворитися по листопадній конференції в Лондоні.

По страті провідника болгарської опозиції проти комунізму, ген. Петкова, мають большевики „злікувати“ також провідника селянської партії Румунії Маніва. Ко-

медія судового процесу має невдоволюватися в Букарешті.

В протестаційній ноті до югословянського уряду, американський посол домагається заперестання з югословянської сторони висилки „ультиматів“ в справі зміни границі між Триестом і Югославією. Подібна практика — підкреслює посол — „є незвичайно небезпечна і може викликати інциденти, що провадять до дуже поважних наслідків“.

Відповідь Америки на звіт Комітету економічної кооперації є приязна, але резервована. Треба припускати, що звіт не вповні відповідає сподіванкам Америки. Америка бажалаби мати загальний план реконструкції Європи, не для кожної країни окремо. В Америці дуже занепокоєні також прискоренням темпом кризи в Італії і в Франції.

По ратифікації мирного договору з Угорщиною, російський ген. Свиридов, голова союзницької контрольної комісії в Угорщині, разом з своїм штабом покидає Будапешт. Лише коло 10.000 рос. військ під ген. Курасовим у Відні, залишаються на території Угорщини. Угорські комуністи, які — в повній диспропорції до своєї сили — захопили політичний провід в країні, дуже занепокоєні відходом свого російського протектора.

БОГОСЛУЖЕННЯ для інтернованих вояків УПА

Кореспондент газети „Укр. Трибуна“ пише:

Вояки, що перейшли недавно на територію американської окупаційної зони Німеччини, інтерновані в казармі. Між ними є 17 легко ранених. Між інтернованими є багато молодих юнаків, що в продовж 2-ох років були в боях. Всяка зустріч з інтернованими вояками заборонена. По довгих заходах вдалося тільки одержати дозвіл священникові служити для них Службу Богу та говорити проповідь, але тільки релігійного змісту. Зате не дозволено священникові з ними

говорити, ні навіть сповідати їх.

Інтерновані бійці влаштували гарний престіл та прикрасили його українськими скатертями і рушниками. Під час Богослужби гарно співав хор інтернованих вояків, яким диригував старшина УПА — сотенний. Під час читання Євангелія старшини тримали свічки. Після Служби Божої інтерновані вояки відспівали „на струнко“ пісню „Боже Великий, Творче Веселий“ та пісню „О спомогай нас“. Всі тримаються добре, хоч видно виснаження на їхніх обличчях. Дальша їхня доля не вяснена.

В БОРОТБІ ЗА СВОБОДУ

ВІДДІЛ УПА В БАВАРІЇ

Після того, як відділ УПА віддався в руки американської армії на кордоні Баварії, констеблюери відвезли всіх українських партизан до Пассав, де їх розброїли. Група складалася з 36 чоловіків, між якими є чотири старшини. Старшин партизанської групи відставили американці покищо до американського старшинського дому в Пассав, де вони перебували до понеділка, 15 вересня. Стрільців-партизан відразу відіслано до табору в Дегендорфі, куди кілька днів пізніше були відіслані теж і старшини. Стрільці партизанської групи походять переважно з Самбірщини та Перемищини, старшини — зі Львова, Городенки, Самбора і Дрогобича. Між старшинами — два легко ранені.

В Пассав з місця зорганізовано допомогую акцію для всіх 36 чоловік і вже вдалося нашим громадянам обділити своїх братів найкращими речами, як сорочки, рушники, хустинки, цигарки тощо. 36 чоловік — це рештки більшої відділу, що рахував понад 160 людей. По дорозі — більшість вигинула в боях, важко ранені відбирали собі життя самі. Цей відділ оперував головню на українських землях по цей бік лінії Керзона, що сьогодні опинилася під Поль-

щею. На Рідних Землях важко було вже даліше втриматись, бо майже всі села там спалені, населення вивезене. Під час походу на захід — населення по різному ставилось до українських партизан: прихильно, байдуже та егоїстично-вороже. В деяких околицях приходилося партизанам харчуватись виключно сирого картоплею.

Старшини УПА — це молоді й інтелігентні люди, переважно з вищою освітою. Вони в різних одностроях, зброя в них була советська. На їхню просьбу американці залишили їм їхні пояси.

Перехід баварського кордону першою групою УПА викликав велике зацікавлення серед німецького громадянства, як також між закордонними журналістами, акредитованими в Німеччині, які особисто намагаються в Пассав довідатись про подробиці. Але представників преси до українських партизан покищо не допускають. Ніхто з партизанської групи не подає свого прізвища. Щоб відвідати їх у Дегендорфі, треба дозволу вищих американських властей.

Зорганізована допомогую акція в Пассав для українських партизан, що віддалились в Баварії американській армії, — не черстає діяти.

ЗА ПРАВО АЗИЛЮ для членів Укр. Повстанчої Армії

У зв'язку з останніми повідомленнями про намагання поодиноких загонів Української Повстанчої Армії пробитися в американські зони Австрії та Німеччини, зокрема у зв'язку з недавнім повідомленням „Нью-Йорк Таймс“ з Мюнхену про інтернування американцями 36 членів УПА, які пробилися з України в Баварію. Український Конгресовий Комітет вживав відповідних заходів, з метою своєчасно забезпечити цим ук-

раїнцям право американського азилю. УКК, між іншим, звернувся з окремою телеграмою до Військового Департаменту у Вашингтоні й до американського військового губернатора в Німеччині ген. Л. Д. Клея, прохаючи „запевнити традиційне американське право азилю цим та іншим оборонним української національної свободи і демократії. Апель підписав голов Українського Конгресового Комітету Степан Шумейко.

Алярм в американській смузі

З Франкфурту доносять: „1 жовтня зариджено алярм на границі Чехії і американської смуги Німеччини в зв'язку з чутками, що 6.000 озброєних членів Української Повстанчої Армії зближається до американської смуги. В Гофі і Арцбергу

пущено в рух сирени. Сотки німецьких поліцаїв відкомендеровані на пограниччя. На підставі офіційних вісток українські партизани, йдуть до Німеччини зосереджують ся коло чеського прикордонного міста Аш.